

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/63/2019
Identifikačné číslo spisu: 1017200721
Dátum vydania rozhodnutia: 24.09.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Trenčan
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1017200721.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Trenčana a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Igora Belka, v právnej veci žalobcu: PIT AGRO, s.r.o., Šaštínska 37, 841 04 Bratislava, IČO: 43 845 452, zastúpený: JUDr. Ľubica Koutná, advokátka, Košická 6, 821 09 Bratislava, proti žalovanému (v konaní sťažovateľ): Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, sekcia rozvoja vidieka a priamych platieb, Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/80/2017-123 zo dňa 05. februára 2019, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.
Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.
Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Na základe Jednotnej žiadosti žalobcu na rok 2015 o poskytnutie podpory na plochu Poľnohospodárska platobná agentúra (ďalej len „PPA“) po zrušení svojho predchádzajúceho rozhodnutia zo dňa 28.04.2016 žalovaným v odvolacom konaní vykonala kontroly poľnohospodárskej pôdy nachádzajúcej sa v pôdnom bloku Medovarce, ku ktorej si okrem žalobcu uplatnil podporu i ďalší žiadateľ - spoločnosť EURO-SEB, s.r.o. a dňa 07.11.2016 vydala rozhodnutie č. 500/1679/21200/2015, ktorým žalobcovi neschválila poskytnutie podpory formou - jednotnej platby na plochu a súčasne mu uložila dodatočnú sankciu v sume 3.685,46 Eur podľa čl. 19 Delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 640/2014 z 11. marca 2014, ktorým sa dopĺňa nariadenie

Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 vzhľadom na integrovaný administratívny a kontrolný systém, podmienky zamietnutia alebo odňatia platieb a administratívne sankcie uplatniteľné na priame platby, podporné nariadenia na rozvoj vidieka a krížové plnenie (ďalej len „DKN (EÚ) č. 640/2014“),

- platby na poľnohospodárske postupy prospešné pre klímu a životné prostredie podľa čl. 28 ods. 1 DKN (EÚ) č. 640/2014.

2. Dôvodom neschválenia podpory v uvedených formách bolo, že podľa zistení PPA stav pozemkov uvedených v žiadosti žalobcu nezodpovedal plodine, ktorú žalobca nahlásil, teda že žalobca na daných pozemkoch nehospodáril. Podľa záverov kontrolnej skupiny na predmetných pozemkoch boli vykonávané agrotechnické operácie v zmysle bežnej agrotechnickej praxe iným užívateľom.

3. Odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu PPA žalovaný rozhodnutím zo dňa 15.02.2017 (č. spis: 3/2017-640, č. záznamu 4112/2017) zamietol a rozhodnutie PPA potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný konštatoval, že kontroly nezistili na žalobcom nahlásených pozemkoch obhospodarovanie deklarovaným spôsobom (pôda ležiaca úhorom), ale zistili, že na predmetných pozemkoch sa nachádza plodina - lucerna, ktorú si v žiadosti deklaroval iný subjekt, nie žalobca. Žalovaný preto konštatoval, že žalobca v skutočnosti nahlásené pozemky neobhospodaroval, čím nespĺnil jednu zo základných podmienok pre poskytnutie požadovaných platieb. Nakoľko bolo u žalobcu konštatované nadhodnotenie vo výmere 27,84 ha, teda 100% určenej plochy, žalobcovi nebola poskytnutá podpora a bola mu naopak uložená dodatočná sankcia.

II.

Konanie pred krajským súdom

4. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca v zákonnej lehote správnu žalobu na Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) a navrhol ho zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie.

5. Žalobca v správnej žalobe uviedol, že spoločnosť EURO-SEB s.r.o., ktorá si uplatnila priame platby na tie isté kultúrne diely v Medovarciach, svojím konaním znehodnotila žalobcom vynaložené úsilie na prípravu pôdy nevyhnutné pre pestovanie rýchlo rastúcich drevín, ktorú žalobca v danej lokalite realizuje. Žalobca tvrdil, že dokladmi preukázal pred orgánom verejnej správy, že je jediným oprávneným užívateľom spornej výmery 27,84 ha v deklarovaných kultúrnych dieloch Medovarce, ku ktorým má jasný právny vzťah k ich užívaniu.

6. Žalobca ďalej v žalobe tvrdil, že v čase podania žiadosti mal splnené všetky podmienky na priznanie platieb, neskôr však spoločnosť EURO-SEB s.r.o. neoprávnene odstránila kolíky a vošla na parcely obhospodarované žalobcom, urobila osev na už pripravenej pôde, čím znehodnotila vynaložené úsilie žalobcu na prípravu pôdy pre iný spôsob poľnohospodárskeho využitia. Uviedol, že v žiadosti riadne vyznačil, že žiadal podporu na plochu ležiacu úhorom a v roku podania žiadosti na tejto ploche zabraňoval rozširovaniu samonáletov, kým mu pôdu neosiala uvedená spoločnosť lucernou. Žalobca tvrdil, že právo užívať predmetnú poľnohospodársku pôdu riadne preukázal, naopak orgány verejnej správy si nevyžiadali od spoločnosti EURO-SEB s.r.o. predloženie listín, ktoré by ju oprávňovali túto pôdu užívať. Došlo tým podľa názoru žalobcu k porušeniu rovnosti účastníkov konania a poskytnutie podpory uvedenej spoločnosti postihlo iba žalobcu.

7. Žalovaný navrhol správnu žalobu zamietnuť, pričom zotrval na svojej argumentácii uvedenej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Poukázal na to, že kontrola nepotvrdila obhospodarovanie pozemkov spôsobom, ktorý deklaroval žalobca, ale naopak zistila, že sa na pozemkoch nachádza plodina - lucerna, ktorú si v žiadosti deklarovala spoločnosť EURO-SEB s.r.o. Konštatoval, že spor medzi oboma subjektami nie je oprávnený riešiť.

8. V replike k vyjadreniu žalovaného zotrval žalobca na dôvodoch i petite podanej správnej žaloby.

9. Krajský súd po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní vyhlásil dňa 05.02.2019 rozsudok, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného i rozhodnutie PPA a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi tiež priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

10. V odôvodnení rozsudku krajský súd konštatoval, že ak na tú istú pôdu žiadajú o poskytnutie podpory viacerí žiadatelia, sú povinní na výzvu PPA preukázať právo užívania k pôde a splnenie ostatných ustanovených podmienok. Právom užívania k pôde sa podľa zákona rozumie vlastnícke právo, právo nájmu, prípadne iný právny dôvod užívania. Žiadateľ teda musí preukázať predovšetkým užívací titul, ktorý ho oprávňuje rozhodovať o hospodárení s deklarovanou poľnohospodárskou pôdou. Pokiaľ toto právo preukáže, postačuje pre poskytnutie podpory fakt, že pôda je obhospodarovaná, pričom nie je podstatné, či ju fyzicky obhospodáril žiadateľ, alebo tretia osoba bez užívacieho titulu k predmetnej pôde.

11. Krajský súd ďalej zaujal názor, že právo užívania dvoch žiadateľov k tej istej pôde sa za sporné môže považovať len vtedy, ak obaja predložia rovnocenné dôkazy o užívaní titule k pôde, o ktorú opierajú svoje tvrdenie o jej oprávnenom užívaní a obhospodarovaní. Nemožno očakávať od PPA, aby posudzovala platnosť predložených právnych titulov k užívaniu pôdy a rozhodovala, ktorému z konkurujúcich deklarantov patrí vlastnícke, nájomné, či iné právo k pôde. Táto kompetencia patrí len súdu.

12. Krajský súd nezistil, že by PPA alebo žalovaný vyzvali spoločnosť EURO-SEB, s.r.o. na preukázanie práva užívania predmetnej pôdy, na ktorú mal žalobca uzavreté zmluvy o prenájme. Krajský súd vytýkal žalovanému, že až vo vyjadrení k žalobe uviedol, akým spôsobom mal žalobca preukázať obhospodarovanie pôdy ležiacej úhorom. Poukázal na to, že pre vylúčenie oprávneného užívateľa pôdy (žalobcu) z podpory nestačí iba zistenie, že deklarovanú pôdu v danom roku obhospodáril niekto iný. Nie je zrejmé, či spoločnosť EURO-SEB, s.r.o. tak urobila bez súhlasu žalobcu, prípadne proti jeho vôli. Nemôže sa však úspešne uchádzať o priznanie podpory, nakoľko jej chýba základný predpoklad, ktorým je právo užívania pôdy. Krajský súd poukázal na rozsudok tohto súdu vo veci sp. zn. 2S/79/2014 zo dňa 19.10.2016 (body 21, 22), s ktorým sa stotožnil.

13. Z uvedených dôvodov dospel krajský súd k záveru, že správne orgány oboch stupňov vychádzali pri rozhodovaní o žalobcovej žiadosti z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď spornosť práva užívania k pôde zdôvodnili len tým, že žalobca trval na pôvodnej deklarácii. Zároveň nedostatočne zistili skutkový stav a žalobcu nevyzvali, aby preukázal obhospodarovanie pôdy ležiacej úhorom v zmysle § 5 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 342/2014 Z. z.

III.

Kasačná sťažnosť žalovaného / stanovisko žalobcu

14. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný (ďalej len „sťažovateľ“) včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“), namietajúc, že krajský súd nesprávne právne posúdil otázku povinnosti preukázania obhospodarovania deklarovanej pôdy žalobcom, čo je podľa jeho názoru jednou zo základných podmienok na poskytnutie podpory. Navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

15. Za nesprávny považoval právny názor krajského súdu, že pre poskytnutie podpory stačí fakt, že žiadateľ preukáže právo užívania a vôbec nezáleží na skutočnosti, kto pôdu, na ktorú žiada podporu, obhospodáril a akým spôsobom. Zaujal názor, že podporu nie je možné poskytnúť len z dôvodu preukázania užívacieho, resp. vlastníckeho práva k pôde zo strany žiadateľa, ale iba za okolností, že žiadateľ okrem užívacieho titulu preukáže obhospodarovanie deklarovanej pôdy konkrétnym spôsobom deklarovaným v žiadosti.

16. Sťažovateľ sa vyslovil, že ak by ako správny orgán postupoval v intenciách nastavených krajským

súdom, viedlo by to k právnemu nihilizmu tým, že žiadateľ by do svojej žiadosti nemusel uvádzať pravdivé údaje o spôsobe obhospodarovania a nemusel by ani vykonávať konkrétne činnosti viažuce sa k pestovaniu určitej plodiny, ktoré právne predpisy predpokladajú. Podstatou poskytnutia samotnej priamej platby na pôdu je podľa sťažovateľa podpora resp. kompenzácia za nevynaložené náklady na obhospodarovanú pôdu, čím sa v podstate preplácajú poľnohospodárom vynaložené náklady za obhospodárenú pôdu v zmysle agrotechnických požiadaviek.

17. Z právneho posúdenia veci krajským súdom je podľa sťažovateľa možné vyvodiť, že netreba klásť dôraz na to, ako a kým je deklarovaná pôda obhospodárená, ale správny orgán by malo postačovať zistenie, že dotknutá pôda je zjednodušene povedané „nejako“ a „niekým“ obhospodávaná. S týmto výkladom sťažovateľ nesúhlasil a má za to, že za takýchto okolností by poskytovanie podpôr strácalo svoj fundamentálny význam.

18. Sťažovateľ ďalej uviedol, že nakoľko žalobca neobhospodaroval nahlásené pozemky spôsobom uvedeným v § 5 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 342/2014 Z. z., ktoré definuje, aké činnosti je potrebné vykonať v prípade deklarovanej pôdy ležiacej úhorom. Žalobca tým nesplnil jednu zo všeobecných podmienok a preto nebolo možné žalobcovi poskytnúť podporu v zmysle jeho žiadosti, pretože by to bolo podľa sťažovateľa v rozpore s legislatívou Európskej únie i Slovenskej republiky v oblasti požadovaných podpôr.

19. Sťažovateľ poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 6S/185/2013 zo dňa 17.04.2015 potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 4Sžo/105/2015 zo dňa 05.04.2016, z ktorého podľa sťažovateľa vyplýva, že žiadateľ nemá nárok na poskytnutie podpory, pokiaľ reálne nepestuje deklarovanú plodinu na zistenej výmere pôdy.

20. Sťažovateľ tiež uviedol, že napriek skutočnosti, že správne konania týkajúce sa podpory na rok 2015 u žalobcu a u spoločnosti EURO-SEB, s.r.o. sú samostatnými správnyimi konaniami, vyžiadal si sťažovateľ od PPA v záujme riadneho zistenia skutkového stavu veci doklady preukazujúce právny vzťah spoločnosti EURO-SEB, s.r.o. k predmetnej pôde, pričom sťažovateľovi bola predložená zmluva o podnájme poľnohospodárskych pozemkov uzatvorená medzi prenajímateľom AGRO Ladzany, s.r.o. Sebechleby a podnájomcom EURO-SEB, s.r.o. Sebechleby zo dňa 01.12.2014. Preto podľa sťažovateľa nie je pravdou, že by sa užívacím právom spoločnosti EURO-SEB, s.r.o. vôbec nezaoberal.

21. Na záver sťažovateľ poukázal na to, že problémy s preukazovaním skutočného užívania pozemkov medzi žalobcom a viacerými ďalšími žiadateľmi pretrvávajú už od roku 2012, sťažovateľ však nemal vedomosť, že by ich žalobca riešil súdnou cestou.

22. Žalobca v písomnom vyjadrení navrhol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť, pričom sa stotožnil s právnym posúdením veci zo strany krajského súdu. Nesúhlasil s tvrdením sťažovateľa, že na predmetných pozemkoch neobhospodáril, nakoľko v čase podania žiadosti dňa 22.05.2015 mal splnené všetky podmienky na priznanie platieb a svojím podpisom na žiadosti potvrdil správnosť, úplnosť a pravdivosť údajov v žiadosti uvedených. S poukazom na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/113/2014-33 zo dňa 10.06.2015, ktorý bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/222/2015 zo dňa 26.04.2018, tvrdil, že základným predpokladom pre priznanie podpory zo strany PPA je právo užívania k pôde. Uviedol, že stav popisovaný na základe snímok vyhotovených dňa 03.06.2015, teda nezrovnalosť k plodine nahlásenej žalobcom v žiadosti (pôda ležiaca úhorom) a skutočne zistenou plodinou (lucernou) nezavinil žalobca, ale spoločnosť EURO-SEB, s.r.o., ktorá neoprávnene odstránila kolíky a vošla na parcely obhospodarované žalobcom, pričom urobila osev na už pripravenej pôde, čím znehodnotila vynaložené úsilie žalobcu na prípravu pôdy určenej na pestovanie iných plodín. Žalobca trval na tom, že v roku podania žiadosti na pôde ležiacej úhorom zabraňoval rozširovaniu samonáletov, kým mu túto pôdu osiela spoločnosť EURO-SEB, s.r.o. lucernou. Tým, že žalobca nemôže začať prípravu na výsadbu dokončiť podľa jeho názoru neznamená, že na nahlásených pozemkoch nezačal hospodáriť v zmysle platnej legislatívy.

IV.

Právne názory kasačného súdu

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej len „kasačný súd“) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), vo veci v zmysle § 445 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju podľa § 461 S.s.p. zamietol.

24. Kasačný súd sa v podstatnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku krajského súdu, preto naň odkazuje, a aby zbytočne neopakoval detaily skutkového stavu a argumentáciu krajského súdu, obmedzí sa iba na rozvinutie niektorých jej častí a uvedie svoje doplnujúce závery.

25. S ohľadom na vymedzenie sťažnostných bodov pripadlo kasačnému súdu posúdiť, či krajský súd vychádzal zo správneho právneho východiska, že pre poskytnutie podpory žiadateľovi je rozhodujúci užívateľský titul k pôde, kým skutočné obhospodarovanie pôdy sa posudzuje až následne. Sťažovateľ zdôrazňuje, že s ohľadom na povahu jednotnej platby na plochu môže dostať podporu len ten žiadateľ, ktorý poľnohospodársku pôdu v danom roku obhospodáril spôsobom, ktorý uviedol v žiadosti o podporu. Kasačný súd konštatuje, že uvedené parciálne tvrdenia oboch strán sú správne, avšak na podklade sťažnostných bodov nemožno konštatovať, že by krajský súd posúdil vec po právnej stránke nesprávne.

26. Kasačný súd môže len súhlasiť s názorom krajského súdu, že jednotná platba na plochu sa poskytuje žiadateľovi na poľnohospodársku pôdu, ktorá dosahuje požadovanú výmeru, je ohraničená, obhospodarovaná a je mu k dispozícii k 31. máju príslušného roka. Správny je i právny názor krajského súdu, že rozhodujúcim predpokladom pre priznanie podpory je preukázanie oprávnenia hospodáriť na pôde ako jej vlastníka, nájomca alebo iný oprávnený užívateľ.

27. Keďže v prejednávanej veci nastala situácia, že si na tú istú poľnohospodársku pôdu uplatnili žiadosť o podporu dvaja žiadatelia, bolo povinnosťou PPA v zmysle v tom čase účinného § 16b zákona č. 543/2007 Z. z. o pôsobnosti orgánov štátnej správy pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka (ďalej len „zákon č. 543/2007 Z. z.“) pokúsiť vyriešiť tento konkurenčný konflikt výzvou spolužadateľov na preukázanie zákonom stanovených podmienok pre poskytnutie podpory a práva užívania k pôde. Zákon určuje, že ak sa týmto postupom preukáže, že právo užívania má len jeden žiadateľ, rozhodne PPA o poskytnutí podpory tomuto žiadateľovi a ostatným podporu neschváli. Platí, že pokiaľ by sa aj napriek postupu podľa § 16b zákona č. 543/2007 Z. z. zistilo, že právo užívania viacerých žiadateľov je sporné, potom PPA na základe § 16c uvedeného zákona na spornej výmere neurčí stanovenú plochu s tým, že pokiaľ neskôr o práve užívania k dotknutej pôde rozhodne súd v prospech jedného zo žiadateľov, PPA konanie o poskytnutí podpory obnoví.

28. Z uvedeného vyplýva, že spoľahlivé vyriešenie otázky, ktorý z viacerých žiadateľov je oprávnený viacnásobne deklarovanú poľnohospodársku pôdu užívať a uplatňovať si na ňu podporu, predchádza k posúdeniu splnenia ostatných podmienok pre poskytnutie podpory. To znamená, že iba tomu skutočnému obhospodarovateľovi pôdy môže byť priznaná podpora, ktorý je oprávneným a dobromyseľným užívateľom tejto pôdy a ktorého užívacie oprávnenie nebolo hodnoverne spochybnené konkurujúcim spolužadateľom o podporu na tú istú pôdu. Inými slovami ani zistenie, že pôdu poľnohospodársky využíva len jeden z viacerých spolužadateľov, nemôže samo o sebe viesť k poskytnutiu podpory len tomuto žiadateľovi a vylúčeniu ostatných spolužadateľov z podpory.

29. V prejednávanej veci žalobca tvrdí, že ku dňu podania Jednotnej žiadosti na rok 2015 mu patrilo právo na základe nájomnej zmluvy užívať deklarovanú poľnohospodársku pôdu v lokalite Medovarce a že v tom čase išlo o pôdu ležiacu úhorom, na ktorej vykonal opatrenia v zmysle § 5 ods. 1 nariadenia

vlády SR č. 342/2014 Z. z. PPA mu podporu na ním deklarovanú pôdu neschválila, pretože následnými kontrolami zistila, že táto pôda neleží úhorom, ale je osiata lucernou, teda je obhospodarovaná tak, ako to uviedol v žiadosti o podporu spolužiadateľ EURO-SEB s. r. o. Ten oprávnenie užívať predmetnú pôdu podľa vyjadrenia sťažovateľa až v kasačnej sťažnosti doložil podnájomnou zmluvou uzavretou so spoločnosťou AGRO Ladzany s. r. o., Sebechleby zo dňa 1.12.2014, zmluva sa však podľa sťažovateľa nachádza v inom administratívnom spise, týkajúcom sa tohto spolužiadateľa.

30. Skutočné obhospodarovanie pôdy vzala PPA i sťažovateľ za rozhodujúce pre neschválenie podpory žalobcovi, pričom v podstate tvrdia, že údaje žalobcu o spôsobe používania poľnohospodárskej pôdy sa kontrolou ukázali ako nepravdivé.

31. Kasačný súd v podstate súhlasí so sťažovateľom v tom, že účelom jednotnej platby na plochu je predovšetkým podpora využívania a kultivácie poľnohospodárskej pôdy a kompenzácia nákladov na ten spôsob obhospodarovania, ktorý žiadateľ deklaruje v žiadosti. V prejednávanej veci však správne orgány pred rozhodnutím o schválení či neschválení podpory pre spolužiadateľov opomenuli uspokojivo vyriešiť otázku, ktorému zo spolužiadateľov patrí právo užívania pôdy, teda ktorý z nich je oprávnený rozhodovať o tom, ako sa bude pôda využívať.

32. PPA ani sťažovateľ nevenovali pozornosť tvrdeniu žalobcu, že spolužiadateľ EURO-SEB s. r. o. osiail pôdu pripravenú žalobcom na iné využitie bez vedomia žalobcu či dohody s ním. Z podkladov predložených v konaní oboma spolužiadateľmi musel správny orgán vedieť, že je medzi nimi spor o užívanie tej istej poľnohospodárskej pôdy, na ktorú si obaja uplatňujú podporu. V takej situácii nemôže svojvoľne a nedobromyseľné obhospodárenie pôdy jedným zo žiadateľov privodiť tomuto žiadateľovi poskytnutie podpory na úkor druhého. Práve preto má podľa zákona pred faktickým stavom (teda skutočným využívaním pôdy) prednosť právny stav, teda preukázanie oprávnenia užívať v žiadosti deklarovanú pôdu a to prostredníctvom predloženia užívacích titulov konkurujúcich žiadateľov (§ 16b zákona č. 543/2007 Z.z.), či rozhodnutia súdu o tom, kto bol v danom období oprávnený pôdu užívať (§ 16c uvedeného zákona). Ak sa v konaní pred civilným súdom ukáže, že právo užívať poľnohospodársku pôdu nemal niektorý zo spolužiadateľov, mal by okrem neschválenia podpory (a prípadne vrátenia už poskytnutej podpory) čeliť aj povinnosti nahradiť škody spôsobené neoprávneným obhospodárením pôdy a uplatňovaním práva na podporu.

33. K vyhláseniam sťažovateľa o právnom nihilizme (bod 16) kasačný súd uvádza, že k takémuto následku by mohol viesť práve postoj správnych orgánov v prejednávanej veci, ktoré rozhodli o poskytnutí výhody (podpory) tomu z konkurujúcich žiadateľov, ktorý „vzal právo do svojich rúk“ a obhospodáril pôdu napriek zjavnému sporu o právo užívania pôdy, pričom žalobcu bez dostatočných podkladov z podpory vylúčil a uložil mu dodatočnú sankciu.

34. Pokiaľ ide o rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 4Sžo/105/2015 zo dňa 5.4.2016, na ktoré poukazoval sťažovateľ v súvislosti so zdôrazňovaním skutočného obhospodarovania pôdy pre účely rozhodnutia o schválení podpory, kasačný súd len zacituje právnu vetu z tohto rozhodnutia, ktoré obsahuje v podstate presne opačné posolstvo, ako sa snažil prezentovať sťažovateľ. „Ak žalobca, ktorý je žiadateľ o poskytnutie podpory v poľnohospodárstve formou priamych platieb obhospodaruje a užíva poľnohospodársku pôdu bez právneho titulu, ide o skutočnosť, ktorá v procese poskytovania dotácií postačuje na vyradenie žiadateľa z predmetného procesu a to bez poskytnutia platby. Priamu platbu je možné vyplatiť v poradi druhému zo žiadateľov o poskytnutie dotácie na totožnú parcelu, ktorý preukáže po splnení všetkých podmienok aj existenciu právneho titulu na obhospodarovanie dotknutej parcely“.

35. Z uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru nedôvodnosti kasačnej sťažnosti a postupom podľa § 461 S. s. p. túto nedôvodnú zamietol.

36. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. a vzhľadom na neúspech sťažovateľa v kasačnom konaní priznal úspešnému žalobcovi nárok na

plnú náhradu trov konania pred kasačným súdom.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).